

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. XII. Sententia S. Joannis Chrysostomi de comparatione B. Petri cum
cæteris Apostolis, etiam simul sumptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

CAPUT XII.

Sententia S. Joannis Chrysoſtomi de comparatione B. Petri cum cæteris Apoſtolis, etiam ſimul ſumptis.

1. **S**anctus Joannes Chryſoſtomus homil. 55. in Matthæum ſuper hæc verba capituli 16. *Vos verò quem me eſſe dicitis &c.* multifariam ſignificat, ſuperius eſſe ſancti Petri circa fidem iudicium, cæterorum omnium Apoſtolorum iudicio. Notat enim primò eum non ſolum omnes alios reſpreſentari, omnium vice ad interrogationem Chriſti quærentis, quem ſe eſſe dicerent, reſpondendo, ſed ipſorum etiam non expectaſſe ſuffragium. *Quid igitur Petrus omnium Apoſtolorum os VERTEX CONSORTII TOTIVS?* (nota hæc verba VERTEX CONSORTII TOTIVS, & non Apoſtolorum tantum ſeorſim acceptorum) *Cum omnes interrogati eſſent ipſe ſolus reſpondet.*

2. At inquit, ſolus reſpondet, quia importunum fuiſſet, ut reſponderent ſimul omnes: Ipſe igitur, cognitum aliorum iudicium, omnium profert reſponſionem. Aliter ſentit S. Chryſoſtomus; Sic enim proſequitur: *Et quandoquidem de ſententia vulgi petebat, omnes reſponderunt: Cum verò de ſua eos rogaret, PETRVS CONFESTIM PRÆſILIVIT, ac præveniens ait; Tu es Chriſtus filius Dei vivi. Si conſeſtim præſilivit, non expectavit aliorum ſuffragia; ſed cum ſinguli circa humana iudicia reſpondiſſent, ſolus ſententiam profert Beatus Petrus, atque præſiliens, & præveniens alios, Chriſti Divinitatem agnoſcit, & profitetur.*

3. Secundò notat S. Chryſoſtomus, B. Petrum tunc perfectiori modo Chriſtum cognoviſſe, quàm qui cum Filium Dei antea conſeſſi fuerant, ut ipſimet Diſcipuli, qui erant in navi, cum Chriſtus ventum compeſcuerat, de quibus Matth. 13. verſ. 33. dicitur; *Qui autem in navicula erant, venerunt, & adoraverunt eum dicentes; Verè Filius Dei es;* ut Nathanael, qui referente Beato Joanne Chriſtum ſic allocutus eſt; *Rabbi tu es Filius Dei Joan. 1. 49.* Eo quod ab ipſo audiſſet; *priuſquam te Philippus vocaret, cum eſſes ſub ficu, vidi te.* Probat autem ſanctus Doctor perfectiorem fuiſſe Petri, quàm aliorum, de Chriſto

M m cogni-

274 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
cognitionem, id est alios tanquam filium adoptivum, Pe-
trum verò tanquam filium naturalem, & consubstantialem,
cum cognovisse; tum quod Petro dicatur à Patre æterno
facta revelatio; tum quod ob illam confessionem Beatus à
Christo ipso sit prædicatus. Atqui nisi propriè sic Petrus intellexisset,
& ab ipso Patre natum crederet, non fuisset revelationis opus illa confessio,
nec àiqua beatificatione digna, si unum ex multis Dei filiis illum putasset.
Etenim jam pridem post tempestatem qui erant in navigio, verè Filii Dei est,
dixerunt: Et quamvis verè dixerint, beatificati tamen ab eo non sum. Non
enim ita ut Petrus, sed unum ex multis verè filium æstimabant, præcipuum
quidem, magisq; dilectum, non tamen ex Patris substantia natum Nathanael
quoque dicebat.

4. Tertio observat S. Chrysostomus, Petrum Divinæ sen-
tentia sibi à Patre suggestæ promulgatorem, non humanæ
opinionis relatorem, extitisse; In medium Patrem produxit, qui
ad confessionem veritatis animum Petri commovit. Ità Petrus quidem locum
est, PATER AUTEM ILLI QUOD LOQUERETUR SUGGESTIT,
Ut non humanam opinionem, sed Divinam sententiam Divinitus dictam Pe-
trum credas enunciassè. Non ergo Christi Divinitatem, ejusq;
cum Patre consubstantialitatem ab Apostolico Collegio acce-
pit Petrus. Rata fuit ejus sententia, & à Christo ipso appro-
bata, & remunerata, non expectato aliorum assensu.

5. Quarto ad Petrum verè, ac propriè factam esse pro-
missionem de ædificanda super ipsum Ecclesia, & tradendis
illi clavibus Regni Cælorum, quod infra apertius docet, jam
insinuat sanctus Doctor his verbis; Quid igitur Christus? Tu es
Simon filius Jonæ, tu vocaberis Cephas. Nam quia Patrem meum prædicasti,
ego etiam illum nomino, qui te genuit; ac si diceret: quemadmodum tu Jo-
næ filius es, sic ego Patris mei filius sum. Nam aliter supervacaneum omnino
atque superfluum esset, dicere; Tu es filius Jonæ. Verum quia ille dixit; Tu
es filius Dei. Ut sic sese filium Dei ostendat, sicut ille Jonæ filius, ejusdem vi-
delicet substantia cum Patre, idcirco illud adjecit: Et ego dico tibi quia tu es
Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. Petro ergo ipsi,
seu filio Jonæ facta est promissio, hoc est verè ac propriè,
& non tantum significativè.

6. Quinto licet B. Chrysostomus petram, super quam
pollicetur Christus se suam ædificaturam Ecclesiam, de Fide,
atque confessione Divinitatis Christi intelligere videatur: Il-
lam

iam tamen confessionem accipit cum ordine, ac respectu ad Petrum, seu (ut loquuntur Scholastici) non in abstracto, sed in concreto. Nam sese explicat sanctus ipse Doctor, addens Christum fecisse, ut Petrus sublimiora sciret, eumque Pastorem Ecclesie constituisse. Continuo enim profertur; *id est FIDEM, atque confessionem. Hic aperte prædixit magnam eorum qui credituri, & erant, & sunt multitudinem fore, & sublimiora sapere ipsum facit, & ECCLESIAE PASTOREM CONSTITUIT.* Putatne illum quem Christus *sublimiora sapere facit* à multitudine, cuius Pastor constituitur, docendum esse, non multitudinem ab ipso? Pastorem Ecclesie ab Ecclesia; non Ecclesiam à suo Pastore?

7. Sexto quemadmodum Petro verè, propriè, ac excellentiori modo revelata fuerat Christi Divinitas; eamque solus ipse professus fuerat: ita ipsi verè, propriè, atque immediate dari claves Regni Cælorum sanctus Doctor his verbis clariùs exprimit; *Et ego autem dabo tibi claves Regni Cælorum. Quid verò est; & ego autem tibi dabo? Quemadmodum Pater tibi dedit ut me cognosceres; sic & ego tibi dabo Quid das quæso? Claves, inquit, Regni Cælorum: Et quæcumque ligaveris, &c.*

8. Septimò docet sanctus Doctor, B. Petrum ad altiorem Divinitatis Christi cognitionem adductum per duplicem quam ab eo potestatem accepit. Repetit adhuc ipsum Ecclesie Caput, ac Pastorem extitisse. *Animadvertis, inquit, quo pacto ipse etiam ad altiorem de se opinionem Petrum adducit, & se ipsum his duabus pollicitationibus filium esse Dei revelat & ostendit. Nam qua Deus concedere solus potest, peccatorum scilicet remissionem, & ut Ecclesia, tot, tantisque, fluctibus impetu irruentibus, immobilis maneat, cuius Pastor, & Caput piscator hono, atque ignobilis, terrarum orbe reluctantem adamantis naturam firmitate superet. Hac inquam omnia, qua solius Dei sunt, se pollicetur daturum.*

9. Octavò ostendit B. Petrum toti terrarum orbi, atque ideo toti Ecclesie præpositum, ex comparatione cum Hieremia. Hic quidem Propheta Judæis, quibus constabat tota Synagoga, præerat, sed unica tantum gens erat; At verò Petrus toti Ecclesie ex omnibus omnino gentibus, & populis congregatæ. *Ita & Pater (prosequitur S. Chrysostomus) ad Hieremiam dicebat; sicut columnam ferream, & sicut murum æneum posui*

C

De
Ecclesia
Galliana
CIII
#31

276 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
sui te ; sed ipsum quidem genti uni pater ; HUNC AVTEM (Petrum)
VNIVERSO TERRARVM ORBI CHRISTVS PRÆPOSUIT.
Pater quidem ei revelationem Filii sui dedit : Filius autem pariter , ut tan-
patris , quàm Filii sui revelationem ubique terrarum posset seminare , pariter
ut quamvis homo esset mortalis , CÆLESTI TAMEN POTESTATE POL-
LERET , ET CLAVES HABERET REGNI CÆLORVM. Ita Petrus
Ecclesiam per universam Orbem amplificatam Cæle etiam ipso validiorem mon-
stravit. Transibunt enim , inquit Cælum & terra , verba autem mea non
transibunt.

10. Denique sic concludit S. Doctor , Tu verò mecum ex eis
omnibus , QUANTA SIT POTESTAS EIVS (Petri) intellige , ego dico
tibi inquit ; Tu es Petrus , & ego super te aedificabo Ecclesiam meam : ego
tibi dabo claves Regni Cælorum .

11. Sermone in Petrum , & Paulum hæc de B. Petro ha-
bet. Sed de Petro quid dicemus ? Qui dulce spectaculum est Ecclesie , splen-
dor totius mundi , columba castissima , APOSTOLORVM DOCTOR ,
Apostolus ardens , spiritu fervens , Angelus , & homo gratia plenus , FIRMA
FIDEI PETRA , SENILIS ECCLESIAE SAPIENTIA , qui ob patri-
tem Ecclesia Beatus , & filius columbae ex Dominico ore audivit. Qui claves
Regni Cælorum ab ipso Domino accepit. Si Petrus erat splendor totius
mundi , si Apostolorum Doctor , ab ipso alii , non ab aliis ipse instruit ,
atque doceri indiguit.

12. Idem S. Doctor homil. 3. in Acta Apostolorum , dig-
nitatem , & auctoritatem B. Petri super cæteros , etiam con-
gregatos occasione electionis Apostoli , Judæ proditori substitui-
tuendi , multifariam ostendit. Primus hic , inquit , Doctorem consti-
tuit. Quamquam autem HABEBAT CONSTITVENDI JVS PAR
OMNIBVS , tamen hæc congruenter fiebant ob virtutem viri , & ob hoc ,
quod tum temporis Praefectura , non honos erat , sed cura subditorum . S. Petrus
habebat jus par omnibus non solum seorsim , sed etiam simul
sumptis : quandoquidem S. Chrysostomus significat eum cet-
tum aliquod jus par omnibus habuisse , quod non exercuit ;
quamquam autem habebat constituendi jus par omnibus , tamen , &c. Exer-
cuit autem jus quoddam , quo quilibet aliorum usus est , &
præstantiori modo. Nam Doctorem constituit , & primus omnium aucto-
ritatem usurpavit in negotio. Quod ergo aliud jus par omnibus ha-
bebat ? ut scilicet solus posset eligere , quod omnes simul fecerunt , Petro humilitatem custodire , atque invidiam effu-
gere

gere volente. Prosequitur deinde S. Chrysoſtomus ; Merito primus omnium auctoritatem uſurpat in negotio , UT QUI OMNES HABEAT IN MANU : Ad hunc enim dixit Chriſtus , Et tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. Dixerat autem antea : Quam eſt ſeruidus ? QVAM AGNOSCIT CREDITVM A CHRISTO GREGEM ? Quam in hoc Choro Princeps eſt ? Et ubique primus omnium incipit loqui. Illa certe verba ; UT QUI OMNES HABEAT IN MANU , conjuncta cum iſtis, QVAM AGNOSCIT CREDITVM A CHRISTO GREGEM , aperte declarant ex mente S. Chryſoſtomi non ſolum reliquos Diſcipulos ſeorſim ſumptos , ſed integrum quoque gregem , etiam congregatum , B. Petro cum iſtis exiſtenti , ſed ſeorſim ab iſtis conſiderato , ſubeſſe.

CAPUT XIII.

Confirmatur præminentia ſummi Pontificis ſupra Concilium ſue Pontifice.

1. **C**onſentiunt Catholici ſummum Pontificem eſſe viſibile Caput Eccleſiæ. Viſibile inquam ; nam inviſibile , ac primum , & præcipuum ſolus Chriſtus eſt. Caput autem non ſolum pars corporis præcipua eſt ; ſed & in eo ſolo vigent omnes ſenſus , ut ſi diſcindi ſine interitu corpus poſſet , Caput cæteris omnibus membris , etiam ſimul ſumptis , præſtantius foret. Frequentiſſimus eſt in tota vita civili , præſertim apud Jurisconſultos , ut caput pro perſona ipſa accipiatur , quod de reliquo corpore vix aliquod reperias exemplum.

2. Cum nunquam contigerit (neque futurum ſit unquam) ut ſummus Pontifex legitimus , & indubitatus magnum vel majorem Episcoporum numerum , à ſua parte ſtantem non habeat : Nonne Eccleſiæ Corpus per Caput cum multis aliis membris præcipuis melius repræſentabitur , quam per alia membra ſine capite ? Quid igitur aliud efficiunt , qui Concilium ſine Pontifice cum Pontifice ſolo comparant , eique præferunt , quam ut pernicioſo ſchiſmati viam aperiant ?

Mm 3

3. Ipsi

III
731